

den Myndighed, som Loven giver Politiet til at gribe ind overfor de daarlige Kvinder, der har Ophold eller Bopæl i Beværtninger. Afgørelsen heraf maa fremdeles hvile paa Politiets Skøn; der bliver kun understreget, at Politiets Handlemaade selvfølgelig maa hvile paa objektive Kendsgerninger. Udvalget ønsker altsaa langtira at svække Politiets Optræden. De forskellige Domsakter fra Sager angaaende de daarlige Beværterforhold, som Udvalget har faaet tilstillet, har yderligere bekræftet den Opfattelse, at Politiets Myndighed til at gribe ind overfor disse uheldige Forhold har været bundet af Domstolenes Afgørelse langt mere, end ønskeligt var, thi i Forhold som dem, der her tales om, trænges der til hurtig Indgriben. Man kan ikke vente paa Afgørelse ved Domstolene, som kan trække ud i halve Aar.

Udvalget har i øvrigt ikke fundet Anledning til at stille andre Ændringsforslag, men udtaler som sit Ønske og Haab, at der gennem disse Lovbestemmelser maa ydes en Hjælp til Opretholdelse af god Orden og sømmelig Tone paa vore Beværtninger og til Bekæmpelse af den Umoralitet, som indtil nu har haft alt for gode Vilkaar for at kunne brede sig ogsaa indenfor Beværterlivets Omraade. At Lovforslaget inden for Restauratørforhold har fundet en velvillig Modtagelse, kan ses af, at Restauratørerne, saa vidt jeg husker, paa deres Aarsmøde for nylig udtalte deres Tilslutning til Lovforslaget, idet de erkendte, at disse Bestemmelser kun vilde bidrage til at højne deres Stand og Erhverv.

Inden jeg slutter disse Bemærkninger, vil jeg dog ikke undlade igen at slaa til Lyd for Ansættelsen af kvindeligt Politi. Navnlig ved disse særlige Forhold, som her drøftes, hvor det gælder om at træde op overfor yngre og ældre Kvinder, som er stærkt ind paa Usædelighedens Skraaplan, synes jeg, Forsøget burde gøres. Jeg ved godt, at der er en Del Uvillie og Skepsis overfor kvindeligt Politi. Man — det vil i dette Tilfælde sige Mændene — mener ikke, at Kvinderne har Fysik nok til at patrouillere paa Gaden om Natten, at de ikke kan optræde med tilbørlig Kraft, o. s. v. Der er ogsaa nogle, der udtrykker sig saa smukt, at de siger, at Kvinden er en saa sart Plante, at man ikke skal udsætte hende for at se disse Livets Skyggesider. Saadan Tale kan jeg nu ikke tage for gode Varer, thi man ser jo daglig Kvinder baade fra Korshæren, fra Frelsens Hær og fra Kvindehjælpen i København patrouillere i Timevis paa Gaden om Natten, og har disse Kvinder Fysik og Hel-

bred til at taale det, maa de ogsaa kunne taale det, hvis de ansættes i Politiets Tjeneste. Jeg synes, det ligger saa uendelig nær, at det at træde op overfor forvildede Pigebørn og usædelige Kvinder naturligt maa tilfalde Kvinderne som et Arbejde, der særlig kunde ligge for dem. Jeg haaber derfor, at denne Uvillie og Kritik maa fortage sig. Baade i Finland og navnlig i England har man i udstrakt Grad gjort Brug af kvindeligt Politi, og der er deres Arbejde sikkert kronet med Held.

Jeg skal altsaa til Slutning paa Udvalgets Vegne anbefale de af os stillede Ændringsforslag til det høje Tings velvillige Modtagelse.

Dahl: Udvalget har faaet forelagt adskillige Aktstykker, som kunde tjene til at belyse de uheldige Forhold, der har været og er til Stede i forskellige Beværtninger i Nyhavns kvarteret, og jeg maa sige, at naar man gennemlæser disse Aktstykker, faar man det Indtryk, at Forholdene i disse Beværtninger nærmest har været himmelraabende — i allerhøjeste Grad uheldige. Man ledes derved til at gøre sig selv det Spørgsmaal: Hvorledes er det egentlig gaaet til, at Forholdene har kunnet udvikle sig saaledes, som de faktisk har gjort, og jeg kan ikke nægte, at det staa saaledes for mig, at den gældende Beværterlov indeholder saadanne Bestemmelser, at hvis de var blevet anvendt af Politiet og Domstolene i den Aand, i hvilken de i sin Tid er givne, vilde Forholdene i disse Beværtninger have været — det er i alt Fald min Tro — betydeligt bedre, selv om det Lovforslag, vi her behandler, maaske alligevel ikke havde kunnet undgaas. I Virkeligheden giver den gældende Beværterlov ved sine §§ 32 og 36 baade Politiet og Domstolene en vidtgaende Myndighed til at skride ind, men jeg har det Indtryk, at man i lange Tider, lige indtil det sidste Aar, har vist Utilbøjelighed til at benytte disse Paragraffer; da Forholdene endelig var blevet utaalelige, var de vokset Politiet over Hovedet, og saa kom man med det Lovforslag, vi her behandler. I Beværterlovens § 32 forbydes det at skænke for kendeligt berusede Personer. Udvalget har i den Anledning rettet en Forespørgsel til Politiet i Nyhavns kvarteret om, hvordan man har anvendt denne Bestemmelse, og har faaet en Fortegnelse over, hvorledes den er anvendt i de Aar, der er forløbet siden Beværterlovens Ikrafttræden. Det viser sig, at det er i meget faa Tilfælde, man har anvendt denne Bestemmelse overfor disse